

DIARI DE L'ESCOLA D'ESTIU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : URGELL, 187 - BARCELONA

Dilluns 10 d'Agost de 1931 : Any 1 - Núm. 8 : Preu: 10 cèntims

EN COMENÇAR LA TERCERA SETMANA

Acabem d'entrar a la tercera setmana de l'Escola d'Estiu, ço que vol dir que més de cinc cents mestres vinguts de totes les contrades de Catalunya, han participat ja, durant quinze dies d'aquest meravellós àpat espiritual, gustant amb fruïció els plats més exquisits: lliçons, conferències, converses pedagògiques, sessions musicals i literàries, visites, excursions, etc., i a pesar de la intensa activitat intel·lectual que això suposa, ningú dona la més petita mostra de cansament i esgotament, ans al contrari, l'entusiasme i l'interès, lluny de decaure, van en augment cada dia. Una set insaciable de cultura i un anhel de millorament ens mou a tots.

I és que el Magisteri de Catalunya sent també les inquietuds renovadores del nostre temps; sent el palpit, el ritme de la vida nova que reclama per a la infància mètodes més humans d'ensenyament, i vol en fi, sumar-se a l'esforç de les actuals generacions en pro d'un ideal de millorament i perfecció espiritual de la humanitat.

Cal que això ho tinguin en compte els dirigents de la nostra cultura pública. Cal facilitar mitjans i menar aquestes aspiracions per camins de realitats fecundes.

L'Escola d'Estiu, en part, ha satisfet fins ara, i dintre els escassos mitjans de què disposa, aquests nostres afanys; però dintre poc, Catalunya assolirà segurament la llibertat d'organitzar la seva pròpia Instrucció primària. Caldrà llavors que l'Escola d'Estiu es transformi en la Institució per excel·lència on s'apleguin tots els educadors de la nostra terra en amable convivència.

GERMANOR

Molts són els aspectes, i tots interessants, que presenten per a nosaltres els curssets de l'Escola d'Estiu.

Però, potser, un dels més simpàtics, és l'esperit de germanor que desenrotllen a través dels seus dies molt particularment durant l'hora agradosa del berenar.

Tots els que hi assistiren l'any passat, recordaran, com ho fem nosaltres, aquella estona passada al voltant d'una taula, davant d'un vas, de cervesa, de taronjada o del que sigui, que en si té poca importància; però que la feia molt plaent la companyia que ens envoltava.

I no creguéssiu pas, els que no hi assistíreu, que per ajuntar-nos ens fixéssim ni en l'edat ni en el sexe; ens hi trobàvem tots companys, tots lligats per uns mateixos ideals i per unes mateixes aspiracions.

I el mateix s'escoltaven i s'atenien els més vells i els més joves, l'home i la dona, tots érem mestres.

No érem rivals ni enemics, sinó que érem tots germans de treball i com a tals ens sabérem apreciar.

I demostra que en realitat els llaços que ajuntaren durant aquells dies els nostres esperits foren forts i fermes, el fet que en retrobar-nos enguany, després de les tasques escolars, en reveure'ns, hem sentit tots una vertadera alegria; ens hem saludat amb veritable efusió, recordant encara la nostra amistat nada al voltant d'una beguda i que essent com sembla una cosa frívola tingué la virtut amb tot, de conservar-se surant per damunt, potser, de moltes altres i que nosaltres creiem que és degut, precisament, a aquest aspecte de germanor que va imperar sobre de tot altre sentiment.

No ens veiem nois i noies, sinó solament companys.

Esperem que enguany, encara que en major nombre els inscrits, continuarem com

abans i ens agermanarem més i més cada dia.

El nostre ideal fóra de fer de tot el Magisteri una sola família.

Que no hi veiéssim cap diferència, que l'edat i el sexe desaparagués per donar lloc sols a la manifestació espiritual. L'esperit no té edat, l'esperit no té sexe, i espiritualment és com ens hem de lligar tots els mestres.

Fem-hi cap tots a l'hora del berenar, ajuntem-nos al voltant de la taula avui uns, demà uns altres; renovem les amistats els que ja ens coneixem, fem-ne d'altres de noves, conversem i omplim la nostra ànima d'optimisme i de companyonia per tal de poder passar després la llarga temporada que ens allunyarà de bell nou els uns dels altres.

I no temem encara que no ens coneguem.

Tots som de casa, tots som germans, i aquest sol fet ha de fer desaparèixer la timidesa de tots, i el temor que es pot sentir davant d'un ésser desconegut.

Encara que no ens hàgim vist mai hem de pensar que el sol fet d'ésser tots mestres ja ens agermana.

I les dones hem de pensar, que la cultura que posseeixen els nostres companys ens posa a cobert que ens faltin en cap sentit.

Si més no, és el que creiem molts i moltes.

I tornem a alegrar aquella estona, que no està renyida l'alegria amb la nostra tasca; ans al contrari, és ella precisament allò que el perfum és per a la flor; allò que la bellesa és per als ulls, i en sortirem reconfortats amb noves forces per a continuar les nostres tasques quotidianes.

Així és, companys que us esperem en aquella hora per agermanar-nos cada dia més i més.

F. R.

LA DISCIPLINA A L'ESCOLA

Abundant en el bon concepte de què ens parlava dies enrera el company Sr. Gardenyas en el seu tema «L'Escola Rural» referent al fet que la disciplina a l'escola havia d'ésser al més lleu possible desterrant del tot la part afflictiva material, i fent jutges els propis nois de l'acte comès quan no era ajustat a la raó, us diré com resolguí aquest problema als començaments de la meua professió essent mestre d'una Societat cultural a Gràcia.

Succeïa (any 1895) que els nois del carrer de Rosselló cada dia acompanyaven a cops de pedra els nois del carrer de Còrsega o a l'inrevés. Era un combat del qual sovint resultaven ferits, i encara que els més grans hi prenien part per aturar aquelles lluites, no podien aconseguir-ho.

Alguns dels nois d'ambdós carrers assistien a l'Escola que jo regentava i un dia, en presentar-se un noi amb el cap embolicat, em vaig assabentar del que passava.

Prenent peu d'allò que havia ocorregut vaig posar-los de relleu la barbaritat del fet i, en acabar, un noi s'encarregà d'escriure a la pissara:

Deures en la conducta dels nois:

Dir mentides, dir renecs,
o bé dir paraules lletges
són coses que no farem;
ni tampoc tirarem pedres.

—

Quan anem per el carrer
a tothom tindrem respecte
i sempre serem formals
sens cridar ni moure gresca.

—

S'aprengueren de memòria les dues quartetes, i si algun oblidava el seu deure, en recordar-li la lliçó ell mateix havia de reconèixer que havia mancat. Aquest jutjament fet davant els seus companys els dolia i en poc de temps s'acabaren els cops de pedra.

Els que no venien a l'Escola foren aturats pels que hi assistien.

He aplicat aquest procediment en totes les escoles on he estat, i m'ha anat bé.

J. Ll.

MALLORQUINA

VISIÓ DE SÒLLER

Aquest port és refugi per la vida,
quan s'ha tastat la fel del desengany
veig que ací es posa a to tota embranzida
i s'afinen les rutes de l'afany.

A Sòller es viu l'hora casolana,
sense una pinzellada de ficció.
Sembla un bocí de terra catalana
i us deixa el cor tot ple de resplendor.

Quin goig, prendre una barca juganera
i anar-se'n aigua endins a somiar!
Es deixa una petita regatera,
que és un camí de llum per a tornar.

Al port de Sòller, jo m'hi quedaria
per afinar-hi tot el meu neguit,
teixint versos al llom de l'alegria
i amb tot l'amor dels meus a dins del pit.

F. P.

EL PENSAMENT FILOSÒFIC OCCIDENTAL EN LA SEVA INICIACIÓ
(acabament)

I ve més tard una 3.ª etapa fonamental que no s'oblida mai més: observa Heràclit que tot això (aire, aigua i foc) és veritat; però que no és veritat que totes les coses siguin foc i exclusivament foc, que sigui aigua i exclusivament aigua, que sigui aire i exclusivament aire. Que les coses són aire però deixen d'ésser aire; que l'aire que era aire es converteix en aigua o foc; que l'aigua deixa d'ésser aigua; que el foc deixa d'ésser foc; que la rosa és rosa, però deixa d'ésser rosa; que les coses canvien, evolucionen; que són i no són; que tot canvia i ja no és. No hi ha res immutable.

D'immutable tan sols hi ha la mutació i l'evolució.

Frase gràfica la d'Heràclit: "no és possible banyar-se dues vegades en les aigües del mateix riu".

L'única cosa que és, és l'esdevenidor, el relativisme.

I s'aixeca immediatament una veu, la de Parmènides, que planteja el gros problema: el problema entre l'esdevenidor i l'ésser davant d'aquest fet contradictori.

Ésser vol dir cosa permanent i estable.

L'ésser per definició, no és. I allò que canvia, que evoluciona, que deixa d'ésser, que ja no és, és.

L'ésser, no és.

El no ésser, és.

* *

I aquí acabà el Dr. Xirau la primera disertació, excitant en nosaltres un nou nequit, la introducció al camp de la Filosofia, la reflexió de la raó, la font del dubte, d'on brollaren aquell i altres dies apassionades converses entre els companys.

ELS PROGRAMES DE L'ESCOLA D'ESTIU

Aspectes psicopatològics del noi "difícil". Professor: Sr. Emili Mira. — Començarà dilluns a dos quarts de deu. Cada dia a la Sala d'Actes.

PROGRAMA: Concepte general de la anormalitat psíquica. — Les diverses modalitats de fets psicopatològics — Les concepcions «intimes» i «externes» del noi difícil. — Estudi etiopatològic diferencial dels diversos tipus de nois «anormals» i lloc que en ells ocupa el noi difícil. — Exposició clínica d'uns quants casos pràctics. — Normes per a la readaptació pedagògica i social dels nois «difícils». — Paper de cadascun dels elements que han d'intervenir en la solució del problema.

N O T E S

Ahir, diumenge, tal com s'havia anunciat, va realitzar-se l'excursió a Sant Miquel del Fai. Els assistents foren nombrosos, i el dia, de tan divertit, resultà curt, curtíssim.

Demà, el nostre encarregat de les ressenyes en farà una relació extensa.

* Tenim la satisfacció d'anunciar una visita interessant per al propi vent dilluns, a les cinc de la tarda. Es farà a l'Observatori Fabra, i serà dirigida pel professor de Meteorologia, Sr. Febrer. Per assistir-hi cal inscriure's a Secretaria. Hi ha temps fins dijous.

* Demà, a les vuit, començaran les lliçons corresponents al Segon curs de "Ciències Naturals", dirigides per la senyoreta Ortega, al Laboratori de Química (Soterrani del Pavelló Central).

* El Sr. Cassià Costal no donarà les seves tres lliçons sobre «El desenvolupament de l'infant» fins als tres darrers dies de la setmana vinent. El Sr. A. Gali dividirà el seu curs sobre «Autoritat i Llibertat», en dues tandes de tres lliçons, la segona de les quals coincidirà amb la del senyor Costal.

* Dimecres, a dos quarts d'onze, la senyora Rosa Sensat començarà el seu curs

d'«Ensenyament de les Ciències Naturals a l'Escola Primària».

* El Sr. E. Fontserè, Director del Servei de Meteorologia de la Generalitat i de l'Observatori Fabra, ha promès donar la darrera lliçó del curs d'«Astronomia i Meteorologia».

* *Objectes trobats:* Aquest any la collita ha estat bona. Avui han sortit un parell de tractadets d'Ortografia Catalana, i un volum de l'«Atlàntida».

* S'ha perdut un braçalet. La interessada ens ha dit que li dol perquè és un record de família més que no pas pel seu valor intrínsec. Hem comprès que tindria una alegria de recuperar-lo.

* Avui, a dos quarts de sis, Ventura Gassol, vindrà a berenar amb nosaltres. Després, a dos quarts de set, ha accedit a llegir una tria de les seves poesies.

Estem segurs que tothom voldrà acompanyar-lo. Nosaltres ho veuríem amb goig. Hem de correspondre com cal a la seva amabilitat.

* Recordem que demà, dimarts, el senyor Adrià Gual donarà la seva conferència sobre «El Teatre i la seva valor educativa».